

BOGATI I BAHATI I TO NE KRIJU!

Ognjen SAVIĆ, foto: FB

Šta je sljedeće?

Udara u glavu k'o šampanjac, al' se lako pada

Trend da se bogatstvo stiže preko noći, najčešće na veoma sumnjiv način, i da se to obavezno mora pokazati, sve više uzima maha. Posebno je to izraženo među stranačkim aktivistima svih partija u Banjaluci. Nije se bilo u mondenskim ljetovalištim ili se ne vozi skupocjeni automobil, ako to nije niko vidio na društvenim mrežama. Tako je Ognjen Savić, navodno zaposlen u UKC-u Republike Srpske i blizak SNSD-u, samo dan nakon što ga su ga pojedini mediji prozvali i doveli u vezu sa kriminalnim radnjama, na društvenim mrežama otišao i korak dalje.

U maniru pravih skorojevića objavio je kupovinu elitnog stana u Banjaluci. Riječ je, navodno, o stanu od 135 km2 na dvije etaže u strogom centru grada. Sve se zalilo litrama skupocjenog šampanjca i naravno objavilo na društvenim mrežama. Nije izostao i selfi u džakuziju.

Mediji su, pozivajući se na nezvanične izvore, Savića doveli u vezu sa razbijanjem jedne narko grupe još 2019.godine, a danas je navodno zaposlen u UKC Republike Srpske, ali i ne dolazi na posao. Vjerovatno je od skromne plate uspio da kupi penthaus.

Z.Š.

Vojslav Savić
@vojosavilic

Ako kažete da ćete nametaњem zakona i smjenama legitimno i legalno izabranih predstavnika јednog naroda zapravo oјачati demokraciju i dovesti do pomirenja, to je kao da kažete da ћete zaustaviti požar poljevaјући ga benzinom iz kanadera.

13:55 - 03 avg 21 - Twitter for Android

Vojslav Savić

Ako kažete da ćete nametanjem zakona i smjenama legitimno i legalno izabranih predstavnika јednog naroda zapravo oјачati demokraciju i dovesti do pomirenja, to je kao da kažete da ћete zaustaviti požar poljevaјући ga benzinom iz kanadera.

Vrovka
@djukanova

Zašto već par dana nema da se kupe cigare ispod tezge? Neću da plaćam ove sa markicama!

9:00 - 03 avg 21 - Twitter for Android

21 Свиђање

Vrovka

Zašto već par dana nema da se kupe cigare ispod tezge? Neću da plaćam ove sa markicama!

Boris Šavija
@BorisSavija

Sad sam na trafici u Hrvatskoj tražio Samostalni srpski tjednik Novosti. Kao i obično, nije ga bilo na vidljivom mjestu u izlogu, prodavačica ga je izvukla odnekud iznutra, "ispod ruke", kao da kupujem heroin.

10:37 - 03 avg 21 - Twitter for Android

Boris Šavija

Sad sam na trafici u Hrvatskoj tražio Samostalni srpski tjednik Novosti. Kao i obično, nije ga bilo na vidljivom mjestu u izlogu, prodavačica ga je izvukla odnekud iznutra, "ispod ruke", kao da kupujem heroin.

FAKTOR magazin
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor i glavni i odgovorni urednik: Dražmi Miskin
zamjenici glavnog i odgovornog urednika: Slaviša Đurković, Zoran Šarenac
redakcija: info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing: marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba
Štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka
Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 670
po rješenju broj 07.06/053-46/21-2
Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Rajko VASIĆ, FOTO: S. Pašalić

Rajko Vasić, pisac, novinar, i, između ostalog, prvi etablirani političar Republike Srpske, koji je još ranijih godina krenuo u politički sukob sa OHR-om i jasno rekao „dosta je”, i sada, u novo vrijeme nametanja odluka visokih predstavnika objašnjava za FAKTOR šta je razlog najnovijeg napada na državu Srpsku, zašto je njena samostalnost proces, kome je sve meta i ko je uzurpator koji provodi teror nad Srbima.

Četiri koraka za Republiku Srpsku

2. dio

Istina je da je teško devastirana odmah nakon Rata i u prvoj deceniji Mira.

Srpska demokratska stranka nije ni pokušala da se iz Pokreta transformiše u Političku Stranku.

Nije shvatila da Mir i Država zahtijevaju posve drugu tehnologiju od one u Ratu i Raspadu SFRJ.

Zapad je to iskoristio devastacijom Dejtonskog sporazuma, zaobilazanjem i kršenjem Ustava BiH koji je sastavni dio tog, opšteokvirnog, sporazuma za mir. Tako je proces Unitarizacije imao ogroman uspon, a Državnost Srpske strmoglav pad.

Cijela decenija je bila potrebna da Srpska shvati da je u pitanju Unitarizacija, a ne Reforme, Evropski put i slično.

Hrvatima je bilo potrebno mnogo više. To ne znači da su politički gluplji od Srba već znači da je projekat bio temeljan i sveobuhvatan.

Nije samo SDS uticao na otvaranje prolaza Unitarizaciji i devastaciji Dejtona. Slaba i nacionalno dezorijentisana Srbija jednako je doprinijela. Kao i Hrvatska što je doprinijela depresijaciji Hrvata u BiH.

Najveći problem za Samostalnost Srpske jeste, prijedok potrebna, strpljivost.

Srbi nemaju tu političku osobinu.

Srbi misle da se sve rješava Ratom, a ništa Mirom.

Srbi misle da sve potiče od Mene i sve završava Sa mnom.

Srbi smatraju da bi se sve prethodno trebalo srušiti jer je protivsrpsko i sve bi trebalo da počne od mene: Ja da izgradim jer je to srpsko.

Za Samostalnost Srpske potrebna je Velika Nacionalna Stranka. Velika u ovdašnjim razmjerama i

za koju se podrazumijeva da djeluje na nacionalnom i programu Samostalnosti.

Bez Velike Nacionalne Stranke, Srpska i Srpstvo je prepušteno sitnošćardžijama, kolaboracionistima i izdajcima.

Srpska Pravoslavna Crkva ne može da održi Naciju. Ni Državu! Samo Država može da održi Naciju. I Nacija Državu.

Velika Nacionalna Politička Stranka je, takođe, dugoročan i strpljiv posao. Zato u Srbiji to ne uspijeva.

Srbi su postali trajne Sitnošćardžije.

Republika Srpska sa VNPS dobro stoji.

Nakon Srpske demokratske stranke, došao je Savez nezavisnih socijaldemokrata. Ali...Kao što je SNSD-u trebao taj stranački, presudan, korak, tako i SNSD-u bi trebalo da se desi i taj organizacioni korak koji će omogućiti trećinu izbornog rezultata, bez obzira ko je lider, gdje je lider i kakva je Opo-

zicija ili konkurencija. Ta Nacionana Trećina uvijek postoji. To je konstanta u biračkom tijelu. Trećina od Birača, a ne od onih koji izlaze na Izbore. No... Ona se neće sama pojaviti, evidentirati i okupiti. Svakom tom Biraču, kao i Biraču uopšte, trebalo bi da se dođe na noge, pred kuću.

To je ta strpljivost koju bi Srbi, u političkoj artikulaciji, trebalo da izgrade.

Sa VNPS ide i činjenica da, ako je Stranka presudna - Lider nije presudan. Presudno je spriječiti da Lider potčini Stranku: da je koristi za svoju Moć i osiguranje moći. Srbi, međutim, naročito u Srbiji, imaju oduševljenje prema Lideru čak i kad znaju da je on van pameti, da je štetčina i da ne radi za Srbiju.

Republika Srpska se mora čuvati tog virusa!

Velika nacionalna Politička Stranka je neka vrsta Nacionalnog Dobra. Ona omogućuje

Parlamentarnu Demokratiju.

Bez velike Stranke Parlament se pretvara u akvarijum pun malih riba, u granulatni pretinac koji se lako kalibriše i pregrupiše, kojim se lako manipuliše i koji pokriva sve štetne odluke vlasti koja služi Zapadu.

Mi, danas, nemamo odgovarajuću Stranku, bez obzira na SNSD.

SNSD je u stanju atrofije, stabilne apatije i prividne svemoći.

SNSD nema odbrambeni mehanizam od Vlasti.

Vlast koju vrši, uništava Stranku više od bilo čega. I stoga se Organizacija Stranke i Vlast moraju razdvojiti.

Izborni Glas mora da pripada Stranci, kao i Glasač, a ne da ga Vlast uzme i odnese sa sobom.

To je Politička Filozofija koja je ovdje nerazumljiva i apsolutno je nemoguće objasniti i primijeniti. Ostale Političke Stranke su manipu-

lativne i iskorisničke.

Najmanje dvije su pod direktnim uticajem praktičnog i manipulativnog Zapada.

To je opterećenje za proces Samostalnosti Srpske

Uz saznanje da je to stara srpska osobina, srpski usud izdajništva i prevjere, i nije neko opterećenje.

To će uvijek tako biti!

Nacionalne snage i nacionalni programi Republike Srpske bi trebalo da računaju do kraja sa tim. Trebalo bi da prestanu da insistiraju na Srpskom Jedinstvu.

Kadgod se insistiralo na tome Srbi su platili veliku cijenu.

Zato bi trebalo zaboraviti na floskule: Svi Srbi u jednoj Državi, Srpski Svet, ujedinjenje sa Srbijom, pripajanje Srbiji.

To će uvijek Zapadu služiti kao izgovor i povod za odmazdu, a drugima za uzimanje Srpske Zemlje. Za njih

su bitne samo Teritorije.

Jedini odgovor na latentnu srpsku izdaju, koju sada sprovode SDS i PDP, uz mnoge priljepke tamo i ovamo, jeste Velika Nacionalna Politička Stranka koja će saradivati sa ovdašnjom Crkvom i Obrazovanjem će usmjeriti ka nacionalnom vidiku.

Koliko srpsko jedinstvo nije moguće, a koliko je opasno, pokazuje SDS. Njega nije formirao Zapad kao PDP i koji je danas, upravo zbog toga, potčinjen i potpuno okrenut ka Zapadu na nivou manipulativnog rukovodstva. Istina, ne na nivou birača i članstva. Zato i gubi Glasove i zato se toliko osuo da više tog procesa i nema.

Bez državnog okvira VNPS, djelovanja SPC i Obrazovanja, nema Samostalnosti Srpske.

Ona, bez toga, prelazi u narodna predanja, djedove priče, guzlarske napjeve i narodno sjećanje.

NEDOPUSTIVO I NEMORALNO PONAŠANJE!

FAKTOR analizirao suđenje bivšem ministru bezbjednosti

Moglo je da bude kobno!

Mektić nabavkom opreme ugrozio bezbjednost vatrogasaca

— Dragan MEKTIĆ, foto: Dnevnik.hr

Iako je obavljao funkciju koja je trebalo da pruži zaštitu svim građanima, bivši ministar bezbjednosti BiH Dragan Mektić (SDS) je čak i one, koji rizikuju život dok gase vatrene buktinje, pokušao da ostavi bez adekvatne opreme, a sebi strpa novac u džep.

Mada nije ni blizu kraj suđenja, brojni svjedoci su već ispričali na koji način je učinjeno krivično djelo kojim su Mektić i još tri osobe mogli da ugroze bezbjednost vatrogasaca. Osim, svojevremeno omiljenom

srpskom ministru u bošnjačkom korpusu, u ovom predmetu se sudu i Igoru Golijaninu, koji je bio šef Mektićeveog kabineta, zatim Samiru Agiću, nekadašnjem pomoćniku ministra u Sektoru za zaštitu i spasavanje i Edinu Garaplji, vlasniku Instituta za za-

štitu od požara i eksplozija „Inza” u Sarajevu.

U optužnici se precizira da su prilikom nabavke vatrogasne opreme krivičnim djelima pričinili štetu od oko 250.000 maraka.

Optužnica protiv Mektića i ekipe podignuta je krajem de-

cembra 2019. godine, a prvo ročište održano je početkom juna naredne godine.

Do sada je u ovom predmetu održano više ročišta i saslušani su brojni svjedoci i uloženi materijalni dokazi.

Tužilaštvo smatra da je počinjena zloupotreba

položaja pri realizaciji projekta prekogranične saradnje u oblasti vatrogastva, koji je Evropska unija finansirala sa 198.454 evra u periodu 2015–2017. godine.

Mektić je optužen da pokrenuo javnu nabavku opreme za vatrogasce i zaključio ugovor sa

dobavljačem iz Rijeke, firmom “Teh-Projekt inženjering” u vrijednosti od 124.000 KM.

Kako se navodi u optužnici, firma “Teh-Projekt inženjering” je 28. juna 2017. obavijestila da nije u mogućnosti da izvrši ugovorene obaveze, nakon čega je Mektić, iako je ugovor bio ništavan zbog nedostavljenih bankarskih garancija, zaključio aneks kojim je rok isporuke produžen, te se saglasio za izmjenu specifikacije za veličinu vatrogasnih rukavica.

Mektić se tereti da je pogodio dobavljaču, kojem je uplaćeno 124.940 KM, što je i iznos protivpravne imovinske koristi koji je ostvarila firma.

Agiću i Garaplji na teret je stavljeno da su iskoristili položaj članova odbora projektnog tima i angažovali spoljne saradnike, inače zaposlene u firmi „Inza”, kojima su u 2015. i 2016. isplaćivane mjesečne naknade od 1.200 do 2.060 KM. Prema optužnici, angažovani saradnici su isplaćene naknade predavali u „Inza-i”, a sebi su zadržali deset odsto.

Ovi ugovori su bili fiktivni, a neki su napravljeni retroaktivno... Novac su podizali i sebi zadržali deset procenata, a ostalo predavali u Garapljinu firmu. Na taj način Garaplja i Agić izvukli su 35.341 KM - kazala je Mijović.

Ministarstvo bezbjednosti BiH je, prema optužnici, angažovalo firme Golijanove supruge i njihovog kuma, sa kojima je sklopljeno više ugovora za štampanje brošura, letaka, kalendara i drugog materijala. Kako se navodi, ugovore o angažovanju saradnika

i dodjeli poslova, prema optužnici, potpisivao je Mektić. On se tereti i za još neka angažovanja putem direktnih sporazuma.

Kada je riječ o saslušanju svjedoka tokom ovog suđenja, svakako je jedan najzanimljiviji bio iskaz Tripe Čuka, koji je 2017. godine bio komandir Teritorijalne vatrogasne jedinice u Trebinju. On je, između ostalog, rekao da dio vatrogasne opreme, koja im je tada donirana, ne koriste, zato što im nije potrebna ili je neadekvatna.

Čuk je rekao da su dobili 18 kompleta uniformi za gašenje požara na otvorenom, šljemove, opasače, rukavice, megafon, metlanice i naprtnjače. Iako je čuo da bi trebali dobiti čizme, one nisu stigle.

On je kazao da šljemove i metlanice nisu koristili. Prema njegovim riječima, kvalitet šljemova nije odgovarao pravilniku kojim je propisana vatrogasna oprema.

- Više je ličilo na šljemove koje koriste građevinski radnici. Ja nisam imao ovlaštenja da uputim vatrogasce na intervenciju s tim šljemovima - rekao je Čuk.

Isporučenih 27 metlanica, kako je dodao, profesionalni vatrogasci ne upotrebljavaju.

Naveo je da su naprtnjače za vodu bile od firme koja se “pokazala loša”, a da su dostavljena vatrogasna odijela bila znatno manjih brojeva!

- Njih smo podijelili momcima nježnije konstrukcije - kazao je Čuk.

Slično je posvjedočio i Petar Jurić komandir Profesionalne vatrogasne jedinice iz Mostara. On je takođe za šljemove

rekao da su „niže kategorije” i da ih nisu koristili zbog bezbjednosti, kao i da nisu koristili ni donirane metlanice.

Jedan od svjedoka, koji je bio na početku uključen u nabavku opreme, predlagao je, kaže, da se sporne metlanice izbace iz nabavke jer su nepotrebne i da se umjesto njih naruče vatrogasne čizme, međutim iako su na početku prihvatili njegov prijedlog, ubrzo je izbačen iz projekta, a čizme nikada nisu nabavljene.

Lejla Hodžić, šef Odsjeka za materijalno-finansijsko poslovanje u Ministarstvu bezbjednosti tokom svjedočenja je ispričala da je prvo bio raspisan tender za nabavku vatrogasne opreme na koji su se javile dvije firme,

ali je poništen u aprilu 2017. godine, dok se na drugi konkurs putem otvorenog postupka javila samo firma “Teh-Projekt inženjering” iz Rijeke, koja je i izabrana.

U jednom trenutku su, kazala je, nastali problemi kada je ta firma javila da ne mogu ispoštovati rok isporuke i da traže izmjenu veličina vatrogasnih rukavica.

Ona je navela da je Agić

predlagao da se raskine ugovor, te da je Mektić potpisao aneks, kojim je produžen rok i odobrena zamjena veličina rukavica.

Takođe, brojni svjedoci su tokom saslušanja u Sudu BiH pričali na koji način su učestvovali u ovom projektu i kako su im isplaćivane naknade, ali da su od njih mogli zadržati samo 10 odsto, dok su ostatak morali vraćati na blagajnu Instituta za zaštitu

od požara i eksplozija „Inza” u Sarajevu. Precizirali su i na koji način su angažovane firme od Golijanove supruge, kao i sa kojim poslovima su se bavili.

P.H.

UMJESTO VATROGASNIH - RADNIČKI ŠLJEMOVI!?

Mnoge stvari u ovom predmetu su u najmanju ruku nevjerojatne uz pitanje kako je ministar BEZBJEDNOSTI bio u stanju da ih uradi. Pa se tako, između ostalog, moglo čuti i da su optuženi, umjesto vatrogasnih šljemova nabavljali obične radničke i time ugrozili bezbjednost vatrogasaca, kao i da su nabavljali određene predmete koji se desetima godinama ne koriste, jer su zastarjeli!?

NABAVIO METLANICE KOJE SE NE KORISTE

- Koristeći poziciju ministra, Mektić je nabavio opremu suprotnu potrebama, pa su umjesto čizama isporučeni opasači i metlanice, koje se ne koriste 30 godina. Umjesto vatrogasnih, isporučene su industrijske kacige - rekla je tužilac Vedrana Mijović.

USLOV SEKSUALNI ODNOS

Samiru Agiću je na teret stavljeno i da je izvršio diskriminaciju na osnovu spolova, jer je od jedne radnice Ministarstva bezbjednosti, koja je radila na ugovor o djelu, tražio seksualni odnos dok su u maju 2015. bili na službenom putu u Crnoj Gori. Prema optužnici, ona je to odbila, a on joj je sutradan rekao da razmisli, spominjući njen radni angažman.

**FAKTOR otkriva hronologiju:
Nema politike u napadu na
narodnog poslanika**

OVO JE KLJUČNI

PROBLEM:

Porodična svađa zbog lokalnog puta

Miladin STANIĆ, foto: ATV

Dugogodišnji spor između poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srpske Miladina Stanića i njegovog rođaka Petra Stanića opozicija je posljednjih dana, nažalost, pokušala da iskoristi za prikupljanje jeftinih dnevno-političkih poena, iako u policiji, ali i Prnjavoru svi znaju istinu.

Motiv obračuna, u kojem je na kraju potegnuto i oružje, ali na sreću bez većih posljedica, jeste lokalni put, zbog kojeg su Sta-

nići u svađi godinama. To je i razlog zbog kojeg je Petar prošlog vikenda hicima iz poštolja nanio lakšu povredu na ruci Miladinu Staniću, pogotivši ga u prst. Napadač

je uhapšen, a predsjednik Kluba poslanika SDS promptno je izašao u javnost uz tvrdnju da se radi o politički motivisanom napadu i da je rođak na njega pucao zbog toga

što je član druge političke partije. Stanić je čak rekao „da se možda radi i o naručenom ubistvu na njega“. Ove navode odbacila je policija, ali i predsjednik SNSD

Milorad Dodik, koji su rekli da se radi o porodičnom sukobu. Magazin „Faktor“ je istražio šta se tačno dešavalo u selu Kremna kod Prnjavora. Prema našim

saznanjima, uzrok su narušeni međusobni odnosi između Stanića i lokalni put koji prolazi kroz selo. - Od jula 2020., pa do 30. jula ove godine Policijska stanica Prnjavor je primila i postupala po deset različitih prijava porodice Stanić. Naime, već dugo godina postoji spor između njih oko lokalnog puta, a problemi su eskalirali kada je Petar Stanić uzeo samoinicijativno da popravlja put praveći kojekakve prepreke i blokade na putu, kako drugi Stanići ne bi mogli doći do svog imanja – ističe naš izvor.

Sa ovim problemom je dobro upoznata i Komunalna policija i Odjeljenje za stambeno-komunalne poslove opštine Prnjavor i Okružno javno tužilaštvo Banjaluka. Protiv Petra Stanića su u više navrata podnošeni izveštaji o počinjenom krivičnom djelu, kao i prekršajima.

Konflikt je počelo u jutarnjim časovima 20. jula prošle godine kada je policiju pozvala Milorada, sestra Miladina Stanića, prijavljujući njihovog rođaka Petra Stanića. Tada je ispričala da je Petar izvodio određene radove na lokalnom putu u Kremni,

čime je sprječava, ali i ostale seljane, da dođu do svojih kuća. Policiji je rekla i da postoji spor oko korištenje lokalnog puta i da su se zbog toga obračali i inspekcijom organima. Dva dana nakon toga u selo Kremna je upućena inspekcija, u pratnji policije, i Petru su uručili rješenje o zabrani izvođenja radova na lokalnom putu.

Sve je bilo mirno idućih pet mjeseci, ali već 22. decembra došlo je do novog incidenta. Tada je policiju nazvao Petar Stanić i rekao da su ga Zoran Stanić i jedan komunalni policajac verbalno napali u blizini njegove porodične kuće i uputili mu prijetnje. Konflikt je opet nastao oko korištenja lokalnog puta te je komunalnog policajca pozvao Zoran. Podnesena je i još jedna prekršajna protiv Petra Stanića.

Zoran Stanić je zatim 11. marta pozvao policiju i sada je on prijavio Petra, jer je, kako je tada naveo, isjekao stubove pored puta, a koji su postavljeni radi ograđivanja dvorišta. Zbog ovog slučaja podnesen je izvještaj protiv Petra Okružnom javnom tužilaštvu Banjaluka. Zatim policiju 27.

marta poziva Petar Stanić i prijavljuje Zorana. Tvrdio je da mu prijeti da će ga fizički napasti, ako izađe na put koji vodi do njegove kuće. Samo 20 minuta nakon ove prijave, policiju poziva sada Zoran Stanić i on prijavljuje Petra, jer ga je, kako je naveo, verbalno napao i prijetio da će ga udariti sjekirom.

Ovaj put obojica su kažnjeni za prekršaje.

Nakon toga, policija je dva i po mjeseca „odmarala“ od Stanića iz sela Kremna. Ali ne zadugo.

Novi poziv uslijedio je 16. juna ove godine, kada se policiji obratila Milorada (Miladinova sestra) i ponovo prijavila Petra. Ona je policiji ispričala da je Petar radnom mašinom na put istresao pijesak i da zbog toga ne može doći do svog imanja. Kazala je i da je pred sudom vođen spor u vezi sa korištenjem puta i da je presudom naređeno Petru da mora ukloniti sve prepre-

ke koje onemogućavaju prolaz putem. I ovaj put je protiv Petra podnesen izvještaj nadležnom tužilaštvu.

Milorada ponovo 24. jula poziva policiju i prijavljuje da je Petar iskopao rupe na lokalnom putu i na taj način onemogućio njen prolaz. I ovaj put tužilac je zatražio od policije da nakon završenog posla, dostave izvještaj protiv Petra. Dan kasnije policiju poziva Petar Stanić i prijavljuje Miladina Stanića da mu ruši ogradu, da ga vrijeđa i da mu psuje majku. Zbog ovog slučaja, kako saznajemo, slijedi podnošenje prekršajne prijave protiv poslanika SDS-a Miladina Stanića.

Petar 28. juna ponovo poziva policiju i prijavljuje Miladina Stanića, da uklanja njegovu metalnu ogradu sa puta. Na teren je odmah upućena policija koja je potvrdila da već duže vremena postoji spor oko puta između njih dvojice. Tokom

razgovora sa policijom, Petar je u jednom trenutku počeo da galami da mu Miladin mora vratiti ogradu, da on ima pravo da kopa rupe na putu i da mu neće dozvoliti prolaz do kuće. Nije se smirio ni na policijska naređenja, nego je krenuo da im psuje i vrijeđa. Zbog toga je uhapšen, a alkoketiranjem je, kako se saznaje, utvrđeno da je bio pijan. Dan kasnije Petar ponovo poziva policiju i prijavljuje Miladina Stanića. U prijavi je naveo, da dok je on bio uhapšen i u policijskoj stanici, Miladin je poravnio rupu koju je on iskopao na putu. Isti dan je policiju pozvala i Milorada i prijavila da Petar ponovo sa traktorom kopa rupu na lokalnom putu koji vodi njenoj kući.

Sve ovo je dovelo do ključnog sukoba, 1. avgusta, u kojem je Petar iz pištolja pucao u pravcu Miladina, a hitac ga je pogodio u prst.

N.D.

ZA GODINU DANA DESET PRIJAVA STANIĆA

Od jula 2020., pa do 30. jula ove godine Policijska stanica Prnjavor je primila i postupala po deset različitih prijava porodice Stanić. U prijavama policiji smjenjivali su se Petar, Zoran Milorada i Miladin Stanić. Svaki put razlog je bio lokalni put, a niko ni u jendoj prijavi nije navodio političke stranke, niti motiv koji bi iz toga proizašao.

Nije Incko jedini!

OHR
Office of the
High Representative

Kako je visoki predstavnik jednom nelogičnom odlukom „zakinuo“ Republiku Srpsku za više od

90 miliona maraka

Bivši, Pedi Ešdaun ili Valentin Incko nisu jedini visoki predstavnici koji su svojim odlukama nanijeli veliku štetu Republici Srpskoj. Ugrožavanja njenih prava vuče korijene još od ranije, a nisu zanemarljive ni finansijske posljedice. Jedna takva nepravda stranaca „koštala“ je Srpsku gotovo 100 miliona maraka.

Naime, bivši visoki predstavnik u BiH Kristijan Švarc-Šiling, 4. maja 2007. godine, je svojom odlukom nametnuo izmjene i dopune Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH, kojima je utvrđen koeficijent za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza za Brčko Distrikt u iznosu od 3,55 odsto.

Ovaj koeficijent primjenjuje se u raspodjeli indirektnih poreza od 1. jula 2007. godine do danas te se svakog radnog dana Brčko distriktu prebaci iznos sredstava

koja ovaj dio BiH nikad nije trebao imati. Naime, prema podacima o krajnjoj potrošnji, na osnovu kojih se izračunavaju koeficijenti za raspodjelu sredstava od indirektnih poreza, od 2007. godine do danas, prosječan koeficijent za Brčko distrikt iznosi 3,12 odsto.

Nametnutim zakonskim rješenjem visokog predstavnika Brčko distrikt je dobio 0,43 odsto prihoda, koji ovom dijelu BiH nisu trebali pripasti, već predstavljaju prihode koji su trebali pripasti Republici Srpskoj i FBiH, potvrdio je

za Faktor izvor u Upravnom odboru Uprave za indirektno oporezivanje BiH. Iako se postotak u iznosu od 0,43 odsto čini neznatnim, kada se uzme u obzir kumulativ prihoda od indirektnih poreza raspoređenih od 2007. godine do danas, dolazi se do zaključka da je Brčko distrikt dobio čak oko 278 miliona KM prihoda više u odnosu na prihode koji su mu trebali stvarno biti dodjeljeni.

Uzimajući u obzir činjenicu da je jedna trećina ovih prihoda trebala pripasti Republici Srpskoj, jasno je da još

jednom neopravdano nametnutom odlukom visokog predstavnika u BiH, Srpska, njen budžet i svi građani zakinuti za više od 90 miliona KM.

Njemaac Kristijan Švarc Šiling je funkciju visokog predstavnika u BiH obavljao od decembra 2005. do jula 2007. godine, kada ga je naslijedio Miroslav Lajčak.

M.N.

Načelnik opštine Srebrenica Mladen Grujičić potvrdio je za FAKTOR

ODLAZI! Čamil Duraković će biti smijenjen u avgustu

Mladen GRUJIČIĆ, foto: ATV

Mladen Grujičić osim smjene Durakovića, sa kojim, kako kaže, ne može da postoji nikakav dogovor, najavljuje u intervju za naš magazin izmjene Statuta opštine Srebrenica, po kojima više neće biti pravilo da lokalni funkcioneri budu različitih nacionalnosti, odnosno da, ako je načelnik Srbin, Bošnjak je zamjenik. Na to su, dodaje, ranije pristali kao znak dobre volje. Predložiće i da se izbací odredbu da predstavnik jednog naroda ne može u isto vrijeme biti i načelnik i zamjenik načelnika i predsjednika Skupštine.

Stranke, čije je sjedište u Republici Srpskoj saglasne su treba pokrenuti opoziv predsjednika Skupštine opštine Srebrenica, Čamila Durakovića. Šta su naredni koraci?

Grujičić: Kolegijum Skupštine opštine će biti, najvjerovatnije, održan 16. avgusta i tada ćemo utvrditi dnevni red narednog zasjedanja. Siguran sam da će jedna od tačaka biti i ta da se smijeni predsjednik Skupštine. Osim

toga predložićemo i izmjenu Statuta iz koga ćemo izbaciti odredbu da predstavnik jednog naroda ne može u isto vrijeme biti i načelnik i zamjenik načelnika i predsjednika Skupštine. Na ovom kolegijumu treba prije svega da se izglasa dnevni red, on se može i dopunjavati u toku sjednice.

Izmjena Statuta je novina?

Grujičić: Da. Tražićemo da se izmjeni dio koji smo mi

nekada predložili, da bi pokazali dobru volju u prošlom mandatu i izdejsvovali, da, ako je načelnik Srbin, onda je Bošnjak zamjenik. To nije bilo prije, jer je bilo i perioda da su i na jednoj i na drugoj poziciji bili Bošnjaci. To je brisanje samo malog dijela Statuta da ne mora da funkcioneri budu različitih nacionalnosti.

Zašto je Čamil Duraković prvi reagovao nakon nametanja odluke

Valentina Incka?

Grujičić: To je u stvari Čamil Duraković. On jedno priča, drugo radi, a treće misli. Sa njim ne postoji neki dogovor koji bi mogao da potraje. Jednostavno, on je i tražio priliku da sa te pozicije djeluje. Nažalost, Srbi su mu dali tu poziciju, određeni odbornici, krijući se iza toga sporazuma i krijući se iza politike da nije moglo drugačije. Smatram da je moglo drugačije. Čamil Duraković glada samo

svoj interes, jer za njega opšti ne postoji. On nastoji da vrati povjerenje svojih glasača kako bi zaboravili njegov poziv na bojkot izbora koji je, ispostavilo se, bio katastrofalan.

Od 15 odbornika Srba, čak deset ne živi u Srebrenici. Koliko vam otežava posao?

Grujičić: To je jedan apsurd i u značajnoj mjeri utiče na funkcionisanje opštine. Ti ljudi koji žive van Srebreni-

Čamil DURAKOVIĆ, foto: FB

BIĆE KANDIDAT ZA POTPREDSJEDNIKA SRPSKE

Grujičić: Duraković se priprema da bude kandidat za potpredsjednika Republike Srpske i sve će učiniti da mu se ta želja ostvari. On nije zaštitnik svoga naroda, jer ga poznajem i kada je i pred kamerama i kada je iza kamere. Potpuno se drugačije ponaša kada javnost nije prisutna.

Srebrenica, foto: FB

ce, uglavnom ih ona toliko i ne zanima i vrlo teško je raditi sa njima, jer znate da se ne trude da stvore neki bolji ambijent budući da ne žive u toj sredini. Oni nam i nameću ljude sa strane, zapošljavaju i postavljaju i direktore koji ne žive u Srebrenici i na taj način tjeraju mlade ljude iz ovoga grada. Mi imamo dosta intelektualaca na prostoru Srebrenice, a nemaju gdje da budu zaposleni. Sada u opštinskoj administraciji ima preko 50 ljudi međutim to je sve s ciljem da ostanu ovdje. Ako dobiju prekid ugovora o radu, oni odlaze dalje jer su sva mjesta popunjena osobama iz drugih sredina. Nevjerovatno je da danas u Srebrenici radi preko 1.000 ljudi iz Bratunca, dok u Skelanima radu uglavnom ljudi iz Bajine Bašte. Mi iz Bratunca vozimo djecu u školu da bi omogućili opstanak te škole u Skelanima, dok oni iz Skelana svoju djecu šalju na školovanje u Bajinu Baštu.

Oni, naprosto ne ra-

zumiju kako je živjeti u Srebrenici. Nije teško živjeti ovdje, jer je naša privreda razvijena, ali je koriste neki drugi ljudi.

U skoro će unutar stranački izbori u SNSD. Šta očekujete?

Grujičić: Ne očekujem neke promjene. Postojeća garnitura, predsjednik i oni oko njega će vjerovatno odrediti posao, jer oni imaju mnogo više vremena nego što imam ja. Potrudimo se da bar promijenimo ljude u mjesnim odborima. Imamo sada situaciju da je stranka privatizovana, oni imaju većinu bez obzira da li je riječ o dobrim ili lošim odlukama. Meni je teško da funkcionisem u ovim uslovima, jer je u ostalim sredinama pozicija predsjednika odbora SNSD i načelnika spojena u jednu. Stranka obeća jedno, a mogućnosti su drugo i ja sam tu razapet između funkcionisanja opštine i želja rukovodstva stranke. Mislim da je u stranku i funkcionisanje opštine

uloženo toliko da mi i pored svega toga imamo mizeran rezultat.

Imate podršku vlasti iz Banjaluke?

Grujičić: Mi imamo odličnu vezu sa svima, mada mislim da sredstva koja dobija, a koja se pripri-

suju SNSD nisu dobro raspodijeljena po terenu.

Da li postoji SNSD Beograd, kako to u jednoj prepisci tvrdi predsjednik OO SNSD Srebrenica Radomir Pavlović?

Grujičić: To su očigledno neke relacije o

kojima i nemamo pojma.

Mi imamo podršku Srbije i imali smo je kada su u pitanju naši ljudi koji žive u Srbiji. To su neki lični kanali predsjednika Pavlovića za koje ne zna niko iz centrale stranke.

Z.Š.

KADA ĆE PRORADITI BANJA „GUBER“?

Grujičić: Ja sam se i kandidovao drugi put zbog toga. Mada je bilo pritisaka da se ne kandidujem je ne odgovaram jednom krugu ljudi, ali sam smatrao da imam obavezu da promijenim privrednu sliku Srebrenice i da budemo poznati po tome, a na prošlosti. Taj projekat je počeo 2017. godine i vrlo brzo smo naišli na razumijevanje Vlade RS.

Banja „Guber“ je jedini spas za Srebrenicu, jer se njime vraća život u ovaj grad. Nama trebaju turisti, jer smo prije rada živjeli od turizma. Srebrenica ima sve, samo nema stanovnika. Pokretanjem „Gubera“ i oni će se vratiti.

Novinar Radio-televizije Republike Srpske Branimir Đuričić prva je osoba protiv koje je podnesena prijava po osnovu sporne odluke bivšeg visokog predstavnika, kojom je nametnuo dopune Krivičnog zakona BiH, kojima se zabranjuje i kažnjava negiranje gonocida.

Za FAKTOR otkriva da se, najvjerojatnije, neće javiti na eventualni poziv Tužilaštva BiH, da je spreman da ide u zatvor, ali da od preispitivanja spornih presuda neće odustati. Sam će se, kaže, braniti i boriti protiv verbalnog delikta.

Tužba neće promijeniti mišljenje:

Neka me hapse, ja ne mijenjam stav

Da li Vas može učutkati krivična prijava predsjednika Skupštine opštine Srebrenica Čamila Durakovića Tužilaštva BiH, zbog, naveo je navedeno, poricanja genocida u Srebrenici i da li ste promijenili prvobitno mišljenje o ratnim dešavanjima u toj regiji?

Đuričić: Ne mogu me učutkati ni prijava, ni sasvim izvjesna višegodišnja kazna zatvora već skicirana nametnutim i nakaradnim Inckovim zakonom.

U prokaženom tvitu sam napisao da se ne mogu istim terminom nazivati ratna stradanja u Jasenovcu i Srebrenici,

da iskreno žalim za pogubljenim bošnjačkim zarobljenicima u velikom zločinu dijela naše vojske i da se borim za pravo mišljenja i govora o toj i svim drugim temama.

Iako je pomalo neprimjereno, morao sam podsjetiti da sam se lično u Potočarima poklo-

nio smaknutim Bošnjacima, upisao u knjigu žalosti, i da sam javno govorio da je tamo streljano više od 3.500 zarobljenika, nedužne srebreničke sirotinje, kako sam pisao na društvenoj mreži.

Istovremeno, naglašavao sam da je nedopustivo da nam zabrane

pitanja poput - koliko je zarobljenika streljano, koliko poginulo u borbama u probodu ka 80 km udaljenoj Tuzli, kada je iščezla definicija da je genocid plansko likvidiranje stanovnika, prvenstveno civila?

Pravo na preispitivanje svih teza pa i presuda, uz podrazumijevanje

vajuće samopoštovanje potomka žrtava jasenovačkog genocida, nalažu mi da pitam ko ima pravo da izdiktira da teminološki svi poistovjetimo ubistva šest miliona jevrejskih civila, milion i po jermenskih, 700.000 srpskih i nekoliko hiljada bošnjačkih ratnih zarobljenika Srebrenice.

Šta će biti okosnica kontratužbe koju ste najavili protiv Durakovića i kada će biti podnesena?

Ne mogu u ovom času o detaljima. Zahvalan sam Narodnoj skupštini Republike Srpske što je jedinstvom svih stranaka sa srpskim predznakom donijela ovako široko postavljeno i prestrog Krivični zakonik. Kada je sloboda govora uskraćena reciprocitet je obaveza. Sjećate se kako je završila taktika "čišćenja svog dvorišta"? Naši ratni zločinci su u zatvorima (što je dobro), počinio zločina nad Srbima na slobodi. Pritom, podmuklo i morbidno tvrde da su Srbi počinili 95 odsto ratnih zločina u građanskom ratu u BiH!? Kažu to su sudske činjenice. Odbacujem netačne zaključke izvedene iz takvih i sličnih presuda. Duvijeka ću ih komentarisati, podrazumijeva se.

Između ostalog, i zbog toga sam spremio tužbu protiv pomenute persone i još 10-ak sličnih kojima prijeti kazna do 15 godina zatvora.

Zahvaljujem Miloradu Dodiku, Nenadu Stevandiću i Nebojši Vučkoviću što su brzo i demokratskom smjenom u Srebrenici javno

stali u moju zaštitu, i to likovanje zagovornika progona novinara preobratili u tragikomičnu skrušenost i jadikovku.

I ovom prilikom osuđujem sve prijetnje i vulgarnosti upućene svom tužiocu iz Srebrenice. I ja sam zbog njega zatran prijetnjama, ali to ćemo riješiti isključivo po slovu zakona u njegovoj i mojoj Republici Srpskoj.

Očekujete li poziv iz Tužilaštva BiH i šta će biti Vaša odbrana?

Očekujem ali ću se, najvjerojatnije, oglasiti. Sačekaću da me uhapse i da tom scenom upotpunimo paradoks.

Iako mi brojni advokati nude besplatno zastupanje, sam ću se braniti i objasniti cjelinu svog tvita, ponoviti da kao novinar i predsjednik Skupštine Udruženja novinara Republike Srpske imam obavezu da se usprotivim uvođenju verbalnog delikta.

Pozvaću se na Evropsku konvenciju i ustavnu odredbu o slobodi govora. Ponoviću da nikad nisam vrijeđao dostojanstvo Bošnjaka, niti osporavao obim zločina u Srebrenici.

I ovaj grdan Inckov zakon precizira da će biti kažnjeni negatori presuda o Srebrenici, ako veličaju ratni zločin, podstiču da se ponovi, slave zločinca ili nanesu traume i nemir kod većine pripadnika jednog naroda. Čak su i pojedine sudije Suda BiH poznate po hvallospjevima OHR-u i podržavanju smjena naših političara, izjavile da je ovaj zakon besmislen i u praksi neprimjenljiv. Podsjećam da je peti-

ju koja sadrži potpuno isti rečenicu zbog koje sam prijavljen, potpisalo 100.000 građana uz priloženu ličnu kartu. Uhapse li sve nas, ili eksperimentalno samo 20-ak... jednako je apsurdno. Konačno, odustanu li od mog gonjenja biću svojevrsan simbolički pobjednik, utamniče li me pet godina zbog tvita imaću veliku satisfakciju. Jeste pomalo iracionalno i zanesenjački, ali takav sam.

Kao novinar da li smatrate da je ovo najveći udar na slobodu riječi u Vašem dosadašnjem radu?

Snažan udar je bio i u vrijeme NATO agresije na Srbiju. Tadašnje rukovodstvo SRT-a se svrstalo na stranu međunarodnih namjesnika nasuprot kompletnom uređivačkom kolegijumu. Mnoge kolege su zbog protivljenja takvoj logici platile visoku cijenu. U svakom slučaju, danas su ugledniji od oportuniste koji nisu vidjeli ništa loše u tome da ograniče ili zabrane vijesti TANJUG-a dok bombe, bez odobrenja Savjeta bezbjednosti UN-a, padaju na naš narod u Srbiji.

I u tome, da u programu, nametnu više izvora iz sistema koji personifikuje Džejni Sej. Siguran sam da se čitaoci sjećaju tog nečovjeka. Prošao je pomenuti sraman period, okončaće i ovaj.

Da li su Vam kolege novinari dale podršku u ovoj situaciji ili su i ovom slučaju podjele oči?

NEĆE DURAKOVIĆ BITI USAMLJEN

Đuričić za Faktor otkriva da neće samo Duraković biti predmet spora, koji namjerava da pokrene. Pripemio je tužbu i protiv, kako kaže, još 10-ak sličnih kojima prijeti kazna do 15 godina zatvora. „Da besmislen Inckov zakon ismijemo do kraja. I ne dopustimo da naši ljudi tamnuju zbog verbalnog delikta, a progonitelji nekažnjeno čine isto krivično djelo uz likovanje kakvo je iskazao podnosilac tužbe protiv mene“, kategoričan je Đuričić.

Dobio sam ogromnu podršku kolegama koje najviše cijenim. Ako izuzmemo matični RTRS i Udruženje novinara Republike Srpske, javno su me podržali Ljiljana Smajlović i Nino Brajović, moji uzori i simboli Udruženja novinara Srbije. Svi mediji bliski UNS-u, znane i naznane kolege. Hvala im svima.

Podrška je, očekivano, izostala iz medija okupljenih oko NUNS-a i udruženja koja u nazivu imaju odrednicu BH, uključujući i njihove banjalučke rukavce.

Sjećam se da su me pozivali na okupljanje kad je MUP Srpske legitimisao jednu našu kolegicu.

Da protestujemo na nagovještaj uvođenja verbalnog delikta u Na-

rodnoj skupštini Republike Srpske prije koju godinu. Danas ćute na ukidanje slobode govora oktroisanjem zakona u kojem je kazna za verbalni delikt do pet godina zatvora.

Smatram da i nije loše što su oni i prateće NVO u ovakvom času pritajili i lišili nas banalnih okruglih stolova o slobodi izražavanja, autocenzuri, neprikladnosti demokratike procedure donošenja zakona, kojima će se ponovo vratiti, kad ovaj svojevrsan zemljotres prođe.

Vododjelnica među nama je bila očigledna, sad je još izraženija.

Meni to nije problem jer se nikad nisam zamajavao lažnom kolegijalnošću.

S.S.

RUŠENJE MITOVA: Komisija za istraživanje stradanja Srba u Sarajevu

Divljački zločini, takozvane, Armije RBiH Srbi kao „živi štit“, spaljivani i bacani u jamu Kazani

Deveta i 10. brdska brigada kojima su komandovali Ramiz Delalić Ćelo i Mušan Topalović Caco, bile su aktivne na području Sarajeva u opštini Stari Grad, u periodu od aprila 1992. i kraja oktobra 1993. godine. Ove brigade su bile posebno poznate po svojoj nedisciplini i kriminalitetu. Vehbija Karić, viši oficir Glavnog štaba takozvane Armije RBiH, izjavio je da je određen broj vojnika, unutar dvije brigade, imao kriminalnu pozadinu te se ponašao nepredvidivo i nedisciplinovano. Prema presudi MKSJ-a Sefera Halilovića: „Ove dvije brigade imale su najgoru reputaciju u smislu discipline i čestih incidenata“, kao i „ti komandanti su se okružili grupama od običnih kriminalaca ili polukriminalaca“.

Jama KAZANI

Deseta brdska brigada, pod Cacinom komandom, imala je snagu od oko 2.000 ljudi i držala je odbrambenu liniju na grebenu Trebević. Vojnici Topalovićeve brigade upražnjavali su islamske običaje koji su bili obavezni za sve, bez obzira na nacionalnost. Imali su i različite znakove, drugačije od onih uobičajenih u takozvanoj ARBiH-a. Na kapama su nosili polumjesec i zvijezdu te natpis „Caco“

Prema analitičarima CIA-e, „ovi patriotski zločinci su i sami, ubrzo, postali problem; iznudujući novac i prisiljavajući na rad osobe iz četvrti koju je trebalo da brane“. Postoji dovoljno dokaza da su vojnici 9. i 10. brdske brigade bili umiješani u sistematske kampanje iznude, zlostavljanja, mučenja, premlaćivanja i ubistava srpskih civila koji su se u Sarajevu masovno tretirali kao četnici. Vojnici ovih brigada proizvoljno su hapsili srpske civile na ulicama Sarajeva i u njihovim domovima da bi ih nakon toga odvodili na liniju sukoba, greben planine Trebević, da kopaju rovove.

„Mnogi od njih se nikada nisu vratili“, navodi se u zaključnom izvještaju Nezavisne međunarodne komisije za istraživanje stradanja Srba u Sarajevu od 1991. do 1995. godine. Prema riječima načelnika vojne bezbjednosti takozvane ARBiH, Jusufa Jašarevića, vojnici 10. brdske brigade svakog dana bi kupili ljude sa ulica grada i prisilno ih odvodili da kopaju rovove u odjeći i obući u kojoj bi se zadesili u to vrijeme. Vojnik takozvane ARBiH, Dževad Tirak, svjedočio je u Haškom tribunalu da je kopanje rovova bilo rizično zbog iznenadne i nasumične vatre neprijatelja.

Srbi su, uz upereno oružje, bili prisiljeni da kopaju rovove na najopasnijim sektorima linije fronta. Vojnici takozvane ARBiH obično su ispaljivali nekoliko minobacačkih metaka na položaje Vojske Republike Srpske i trčali u zaklon ostavljajući ljude u rovovima. Nema sumnje da su mnogi od ovih Srba, koji su u dijelu Sarajeva pod kontrolom ARBiH ubijeni artiljerijom, minobacačima i streljačkim oružjem Vojske Republike Srpske, ubijeni na liniji fronta dok su kopali rovove. Postoje i brojne činjenice koje dokazuju da su u ARBiH koristili ne samo civile, već i vojnike UNPROFOR-a i postrojenja i objekte Crvenog krsta kao „živi štit“. Na primjer, izvjestilac Ujedinjenih nacija za ljudska prava, Tadeuš Mazovjecki, izvjestio je sljedeće: „Primljeno je mnogo izvještaja o samovoljnom pritvoru i zlostavljanju civila od strane vladinih snaga u Sarajevu i oko Sarajeva. Specijalni izvjestilac dobio je direktno svjedočenje srpskog izbjeglice, koji je u Srbiju stigao iz Sarajeva u decembru 1992. godine, u vezi sa korišćenjem zatvorenika kao živog štita. Svjedok navodi da su muslimanske snage zarobile Srbe kako bi ih koristile kao živi štit protiv snajperista prilikom odlaska na svoje vojne položaje i sa njih. Svjedok je to, navodno, vidjela kroz prozor svoje kuće koja se nalazila pored sjedišta muslimanskih snaga“. Prema riječima predsjednika Srp-

skog građanskog vijeća, Mirka Pejanovića, mnogi od ubijenih prijavljeni su ne kao žrtve zločina, već kao ubijeni u akciji. „Ubistva su počinjena na sljedeći način: povedete nepripremljenog civila na liniju fronta i kažete mu: Kopaj! Ostavite ga na otvorenom prostoru i pucate u suprotnom smjeru. Tada suprotna strana uzvratu vatru i ovaj civil je ubijen. Ovo ubistvo se prijavljuje kao „ubijen na liniji fronta“, a ne kao zločin“.

Tijela žrtava bacana su u prirodnu pukotinu, jamu Kazani u podnožju planine Trebević na istočnoj strani grada, koja je tako postala masovna grobnica. Da bi uništili dokaze o svojim zločinima, vojnici ARBiH brzo su pokrivali mrtva tijela i spaljivali ih sipajući gorivo na automobilske gume. Svjedok 806/95-18 svjedočio je Komisiji SRJ za prikupljanje informacija o zločinima protiv čovječnosti: „Kada sam bio zatvorenik, u će-

liji broj 2 u Centralnom zatvoru u Sarajevu, tu ćeliju sam dijelio sa vojnicima jedinice kojom je upravljao Mušan Topalović zvani Caco, Alenom Hatićem i Emirom Kapetanovićem. Razgovarali smo u ćeliji. Hatić je bio u zatvoru zbog oružane pljačke i ubistva djeteta, a Haris Kapetanović je bio njegov saučesnik. Rekli su mi da su učestvovali u brojnim akcijama ove jedinice, kada su uhapsili mnoge Srbe u Sarajevu i odveli ih da kopaju rovove. Kako su rekli, mnogi Srbi su ubijeni. Mrtva tijela su odnesena u mjesto zvano Kazani, između naselja Bistrik i opštine Stari Grad. Kako su objasnili, prvo su u pukotinu ugrurali 20 ili 30 leševa, a zatim ih prekrivali živim krečom, zatim slojem zemlje i tako dalje. Kao što su rekli, bilo je deset slojeva“. Zločini počinjeni nad Srbima u Sarajevu bili su javni, kako se navodi u izvještaju Nezavisne međunarodne komisije za istraživanje stradanja Srba u Sarajevu od 1991.

Kazani nisu bili jedina lokacija gdje su Srbi mučeni i ubijani, a Caco i Ćelo nisu bili jedini u uniformama Armije RBiH koji su činili zločine nad srpskom zajednicom u Sarajevu. Ubistva su se dogodila i u podrumu hotela „Evropa“, u tunelu koji vodi iz Sarajeva prema Palama, kao i u različitim lokalnim zatvorima u Hrasnici, Alipašinom polju i Otoci. Omerović Edin zvani Edo, držao je i upravljao privatnim zatvorom u zgradi vrtića na Otoci. U ljeto 1992. godine, na tom mjestu bilo je puno leševa i može se pretpostaviti da su to leševi Srba ubijenih u zatvoru kojim je upravljao Edo Omerović.

„dobrostojeći građani Sarajeva bili izloženi iznudi“ i „trebali su svaki mjesec kupovati zaštitu od Topalovića i Delalića“. Milosavljević navodi slučaj Mirsada Nikšića, koji je „navodno plaćao 10.000 DM mjesečno“, dok je druga žrtva bila popularna pjevačica Hanka Paldum. Duško Tomić, predsjednik NVO Dečija ambasada „Međaši“, takođe je bio izložen iznudi i ucjenama i plaćao je Ramizu Delaliću za zaštitu. Prema Milosavljeviću, „čak je imao i priznanice za novac koji je uplaćivao Ramizu Delaliću“.

„dobrostojeći građani Sarajeva bili izloženi iznudi“ i „trebali su svaki mjesec kupovati zaštitu od Topalovića i Delalića“. Milosavljević navodi slučaj Mirsada Nikšića, koji je „navodno plaćao 10.000 DM mjesečno“, dok je druga žrtva bila popularna pjevačica Hanka Paldum. Duško Tomić, predsjednik NVO Dečija ambasada „Međaši“, takođe je bio izložen iznudi i ucjenama i plaćao je Ramizu Delaliću za zaštitu. Prema Milosavljeviću, „čak je imao i priznanice za novac koji je uplaćivao Ramizu Delaliću“.

„dobrostojeći građani Sarajeva bili izloženi iznudi“ i „trebali su svaki mjesec kupovati zaštitu od Topalovića i Delalića“. Milosavljević navodi slučaj Mirsada Nikšića, koji je „navodno plaćao 10.000 DM mjesečno“, dok je druga žrtva bila popularna pjevačica Hanka Paldum. Duško Tomić, predsjednik NVO Dečija ambasada „Međaši“, takođe je bio izložen iznudi i ucjenama i plaćao je Ramizu Delaliću za zaštitu. Prema Milosavljeviću, „čak je imao i priznanice za novac koji je uplaćivao Ramizu Delaliću“.

„dobrostojeći građani Sarajeva bili izloženi iznudi“ i „trebali su svaki mjesec kupovati zaštitu od Topalovića i Delalića“. Milosavljević navodi slučaj Mirsada Nikšića, koji je „navodno plaćao 10.000 DM mjesečno“, dok je druga žrtva bila popularna pjevačica Hanka Paldum. Duško Tomić, predsjednik NVO Dečija ambasada „Međaši“, takođe je bio izložen iznudi i ucjenama i plaćao je Ramizu Delaliću za zaštitu. Prema Milosavljeviću, „čak je imao i priznanice za novac koji je uplaćivao Ramizu Delaliću“.

LIKVIDIRALE BEZ MILOSTI! Iako su nježniji pol, po brutalnosti ne zaostaju za muškarcima

Monstrumi u štiklama!

Ova okrutna ubistva počinile su žene u Srpskoj

Hapšenje majke i sina u Bijeljini, foto: Glas Srpske

Iako važe za slabiji pol, znaju biti veoma surove u ubistvima, a jedna od karakteristika je to da često zločine planiraju do najsitnijih detalja. Proteklih godina u Republici Srpskoj dogodila su se brojna ubistva koja su počinile žene, a neke od njih osuđene su na dugogodišnje zatvorske kazne.

Među ubicama je i majka, koja je sa sinom organizovala ubistvo političara, djevojka koja je drogirana ubila fotografa u Banjaluci, žena koja je uspjela da izvrši dva ubistva, ali još se pamti i slučaj hapšenja banjalučkog para - Boni i Klajd. Bilo je i "dama" koje su godinama fizički i psihički maltretirale muževe, da bi im na kraju oduzele život.

Po surovosti ovi zločini ne zaostaju za onim koje su izvršili muškarci, pa upravo zbog toga žene često i ne budu prvo-osumnjicene, nakon što se pronađu tijela ubijenih.

Dosta pažnje u javnosti ne samo Bijeljine, već i šire, izazvao je slučaj iz 2014. godine, kada je pronađeno tijelo Dragoljuba Vidovića (58), tada funkcionera Socijalističke partije u tom gradu. Zbog ovog slučaja ubrzo je uhapšena Rada Todorović, koja je takođe bila član pomenute stranke, kao i njen sin Mladen Todorović zvani Arkan. Oni su za ovaj zločin pravosnažno osuđeni, pa je Rada nakon priznanja krivice dobila 15 godina zatvora, a njen sin šest i po godina. U presudi je navedeno da je Vidović ubijen na krajnje podmucao način te da su majka i sin zločin pokušali da zataškaju sakrivši njegovo tijelo na šljunkari na Pavlovića putu. Prema navodima iz optužnice, Rada je zločin detaljno isplanirala, a u skrivanju tijela pomogao joj je sin. Rada je 18. augusta 2014. godine pozvala Vidovića, s kojim je bila u ljubavnoj vezi i predložila mu da dođe u njenu kuću kako bi se vidjeli. Nakon što je Vidović došao na dogovoreno mjesto, Rada ga je ubola nožem u leđa i grudni koš. Usljed naglog iskrvarenja, na mjestu je ostao mrtav. Nakon ubistva, Rada i sin su umotali i odvezli tijelo u blizinu šljunkare "Bijeljina-put" kod Pavlović mosta. Leš je pronađen sedam dana nakon ubistva.

Na području Zvornika policija je prošle godine uhapsila Ramzu Karajčić (63) zbog ubistva majke Namke Kokić. Ramzi to nije bilo prvo ubistvo! U optužnici Okružnog javnog tužilaštva Bijeljina precizirano je da se ovaj zvjerski zločin dogodio 25. avgusta prošle godine i to zbog međusobnih nesuglasica. Ramza je 11 godina prije ubistva majke, oduzela život i suprugu Ramadanu Kočiću. Zločin je izvršen 30. juna 2009. godine u kući njenog brata u Kozluku, kod Zvornika.

Bjelica Bijelić (67) iz Banjaluke pravosnažno je osuđena na devet godina zatvora, jer je 2017. godine golim rukama zadavila supruga Dušana (85). Radi se o ženi koja je godinama maltretirala svog muža. Ubistvo je prijavljeno 4. aprila 2017. godine. Bjelica je u porodičnoj kući, koristeći bespomoćnost i starost žrtve, osamdesetpetogodišnjaka više puta šakom udarila u glavu, a zatim ga rukama obuhvatila i stezala po vratu, istovremeno svojom težinom pritišćući mu grudni koš. Dušan je zadobio krvne podlive, nagnječena i rane po licu, prelom hrskavice grla i dušnika i serijski prelom rebra – obostrano. Međutim, Bjelica je na početku tvrdila da ga nije ubila, već je komšijama i policiji ispričala da je „njen suprug više puta pao s kreveta i da je tako stradao“. Istražiocima su posumnjali u njenu priču, a dalja istraga je potvrdila da su sumnje bile opravdane. Komšije Bjelice su pričale o čestom fizičkom i psihičkom maltretiranju, što je Dušan i prijavljivao policiji. Čak se jedno vrijeme penjao i na drvo u dvorištu kako bi pobjegao od surove supruge.

(63) zbog ubistva majke Namke Kokić. Ramzi to nije bilo prvo ubistvo! U optužnici Okružnog javnog tužilaštva Bijeljina precizirano je da se ovaj zvjerski zločin dogodio 25. avgusta prošle godine i to zbog međusobnih nesuglasica. Ramza je 11 godina prije ubistva majke, oduzela život i suprugu Ramadanu Kočiću. Zločin je izvršen 30. juna 2009. godine u kući njenog brata u Kozluku, kod Zvornika.

Bjelica Bijelić (67) iz Banjaluke pravosnažno je osuđena na devet godina zatvora, jer je 2017. godine golim rukama zadavila supruga Dušana (85). Radi se o ženi koja je godinama maltretirala svog muža. Ubistvo je prijavljeno 4. aprila 2017. godine. Bjelica je u porodičnoj kući, koristeći bespomoćnost i starost žrtve, osamdesetpetogodišnjaka više puta šakom udarila u glavu, a zatim ga rukama obuhvatila i stezala po vratu, istovremeno svojom težinom pritišćući mu grudni koš. Dušan je zadobio krvne podlive, nagnječena i rane po licu, prelom hrskavice grla i dušnika i serijski prelom rebra – obostrano. Međutim, Bjelica je na početku tvrdila da ga nije ubila, već je komšijama i policiji ispričala da je „njen suprug više puta pao s kreveta i da je tako stradao“. Istražiocima su posumnjali u njenu priču, a dalja istraga je potvrdila da su sumnje bile opravdane. Komšije Bjelice su pričale o čestom fizičkom i psihičkom maltretiranju, što je Dušan i prijavljivao policiji. Čak se jedno vrijeme penjao i na drvo u dvorištu kako bi pobjegao od surove supruge.

Kristina JOVKOVIĆ, foto: ATV

Kristina Jovković (32) iz Banjaluke osuđena je na 14 godina zatvora za ubistvo svog bivšeg partnera Aleksandra Mujčinovića Akija (44), poznatog banjalučkog fotografa. Ubistvo je počinila u noći između 18. i 19. novembra 2016. godine u kući u banjalučkoj Solunskoj ulici. Jovkovićeva je, kako stoji u optužnici, po kojoj je proglašena krivom, banjalučkog fotografa ubila kuhinjskim nožem, dužine 32 cm. Bivšem ljubavniku zadala je ukupno 11 uboda. Povrede su, kako se navodi, prouzrokovale masivno unutrašnje iskrvarenje, te je poznati fotograf, čija je smrt potresla brojne Banjalučane, podlegao

ubrzo nakon što je izboden. U presudi stoji da je Jovkovićeva, nakon ubistva, pokušala da sakrije zločin, pa je dva čebeta i jednu platu, natopljene mladićevom krvlju, ubacila u dvije plastične vreće u namjeri da ih baci. Tokom suđenja, tvrdila je da se ne sjeća ubistva pošto je bila pod uticajem nerkotika.

Veliku pažnju javnosti u Banjaluci, ali i regionu izazvalo je i hapšenje Jelene Tegel i Saše Ilić, a koji su ubrzo dobili nadimak banjalučki Boni i Klajd. Uhapšeni su i osuđeni zbog svirepog ubistva. Jelena Tegel, koja je u vreme ubistva imala 18 godina, na osnovu presude banjalučkog Okružnog suda dobila je

15 godina zatvora zbog monstruoznog ubistva Saše Ilića (31), zvanog Španac. Tegelova je proglašena krivom, jer je ovaj zločin, koji je bio isplaniran do najsitnijih detalja, izvršila sa svojim momkom Aleksandrom Miljatovićem (19) iz Banjaluke. Miljatović je osuđen na 16 i po godina zatvora. Mučko ubistvo Španca dogodilo se 30. avgusta 2007. godine na parking banjalučkog Kliničkog centra oko 22 časa. Ilića su usmrtili u namjeri da se dokopaju njegovog luksuznog BMW 750, čijom prodajom bi sebi kupili stan. Prema optužnici, Jelena je, koja je odranije poznavala Ilića, poslala mu SMS poruku da dođe na parking UKC, gdje je njen momak pripremio zamku. "Dok je Ilić prilazio djevojci, njen momak je s leđa zapucao tri puta. Kad je Ilić pao na zemlju, Miljatović mu je prišao i hladnokrvno ga 'ovjerio' u glavu, još jednim hicem iz automatske puške", navedeno je u optužnici. A.A.

BACILI TIJELO SA LITICE U KANJON

Španca su ubacili u gepek njegovog BMW, odvezli se u kanjon Vrbasa, u selu Bočac, i beživotno tijelo bacili sa litice u kanjon. Automobil su vratili u grad i parkirali u Ulici Save Ljuboje, u naselju Starčevica, u neposrednoj blizini stana, gdje je Miljatović živio s roditeljima. Planovi su im propali već naredni dan, kad je Miljatovićev otac doveo sina u Specijalno tužilaštvo, gdje je priznao ubistvo. To je, poslije hapšenja, učinila i njegova djevojka, 18-godišnja Jelena.

BUDAKOM UDARILA MUŽA VIŠE OD 40 PUTA

Ramza Karajčić je budakom do smrti tukla muža s kojim je imala troje djece. Obdukcija je utvrdila da je Ramadan 41 put bio udaren budakom po glavi i tijelu, a motiv zločina je ljubomora. Za ovaj krvnički zločin bila je osuđena na pet godina zatvora, zbog niza olakšavajućih okolnosti.

**ŠOK!
GRADONAČELNIK
BANJALUKE NA
EKSPPLICITNIM
FOTOGRAFIJAMA!**

VRUĆE! Morska avantura Stanivukovića i pobjednice rijalitija

Gradonačelnik Banjaluke ponovo je završio u regionalnoj „žutoj štampi“. Draško Stanivuković ne otvara nove radna mjesta, niti bolnicu, iako je to obećao prije izbora, ali je stalna meta tabloida. A ovih vrućih ljetnjih dana bilo je povoda za još vrelije naslove od kojih stanovnici najvećeg grada Republike Srpske ipak nemaju nikakve koristi. Nije moglo proći ni bez video i foto snimka, po kojima je Stanivuković dobro poznat.

Kija KOCKAR, foto: 24 sata

Gradonačelnik Banjaluke ponovo je završio u regionalnoj „žutoj štampi“. Draško Stanivuković ne otvara nove radna mjesta, niti bolnicu, iako je to obećao prije izbora, ali je stalna meta tabloida. A ovih vrućih ljetnjih dana bilo je povoda za još vrelije naslove od kojih stanovnici najvećeg grada Republike Srpske ipak nemaju nikakve koristi. Nije moglo proći ni bez video i foto snimka, po kojima je Stanivuković dobro poznat. Prema pisanju portala pikn.rs, Stanivuković u Crnoj Gori odmara od Banjaluke i teškim obavezama vođenja grada u društvu zvijezde rijalitija. Zli jezici bi rekli – prigodno društvo! „Pobednica prve "Zadruga" Kija Kockar u posljednje vrijeme ne odvaja se od gradonačelnika Banja Luke Draška Stanivukovića, u prilog čemu govore i ekskluzivni paparaco snimci u čiji posed je došla naša redakcija“, naveo je srbijanski portal. U tekstu donose i nove detalje opuštenog ponašanja banjalučkog gradonačelnika. „Oni se već neko vreme prate na Instagramu, gde jedno drugom lajkuju fotografije, a očito da su svoj zagonetni odnos digli na "viši nivo", čim vreme zajedno provode i na Crnogorskom primorju. Kija i ovaj mladi političar, koji ima svega 28 godina, uhvaćeni su u mesto Baošići, u blizini jednog poznatog hotela. Njih dvoje su se zajedno kupali u moru, a potom je Stanivuković rešio da rijaliti zvezdi priredi

ZAJAHALA SKUTER I ŠČEPALA OKO STRUKA

Nakon pisanja Pink.rs, procurili snimci Kije Kockar i gradonačelnika Banja Luke: Kupala se s Draškom, zajahala njegov skuter, pa ga čvrsto ŠČEPALA OKO STRUKA.

MLAĐI BRACO

„Draško i ja samo smo prijatelji. Gledam ga kao mladeg brata i ne pratim ga na Instagramu“ pokušala je da se opravda Kija, ali bezuspešno! I ove riječi je pobjednica rijalitija rekla za srpske medije, koji su prenijeli informacije o bliskom odnosu sa gradonačelnikom Banjaluke.

još veći i intenzivniji užitek, te se popeo na skuter kako bi sve pripremio za brzu vožnju Jadranom“, stoji u informaciji pinka. Nisu izostali ni „sočiji“ detalji pa su dalje naveli: „Kija je za to vreme plivala, dok se gradonačelnik Banja Luke šepurio u šortsu za kupanje i pokazivao svoje golišavo telo, ne bi li još više opčinio bivšu zadrugaricu. Čim joj je mladáni Draško dao znak, Kija se popela se na skuter, stavila sigurnosni prsluk i čvrsto ga zagrlila oko struka, a zatim se sa njim odvezla u nepoznatom pravcu“. Sve ovo, kako su zagonetno dodali, „zabeleženo je na snimcima u čiji posed je došla redakcija Pink.rs, a da li je reč o nekoj tajnoj vezi i ima li među njima nečeg više

od prijateljstva, ostaje da se sazna“. Srbijanski portal je objavio, pozivajući se na dobro obaveštene izvore, da se „Kija i Draško već izvesno vreme ne razdvajaju, kao i da intenzivno provode vreme zajedno na primorju“. I tu nije kraj tabloidnim nastupima banjalučkog „mladahnog Kazanove“. Pod oznakom SUMNJIVO!, pink je nastavio priču. Uz foto dokaz objavili su da je nakon njihovog pisanja, da se ne odvaja od gradonačelnika Banja Luke i ekskluzivnog paparaca iz Crne Gore, Kija odmah otpratila Draška Stanivukovića na Instagramu! „Da su istiniti navodi, kako donaju, dobro obaveštenog izvora našeg portala, koji je ispričao da mu Kija često lajkuje fotografije, govori i posled-

nja Draškova objava na Instagramu koju je, gledajući, lajkovala baš Kija iako ga, kako sada tvrdi - ne prati“. Prethodno su objavili i da je Kija Kockar jedina učesnica "Zadruga" koju Draško Stanivuković prati na društvenim mrežama i često jedno drugom lajkuju fotografije. Stanivukovića nazivaju „mladáni gradonačelnik poznat po avanturističkom duhu“, kao i da je „poznat po svom ekscentričnom oblačenju, provodu na moru i rekama, ali i da voli da uživa u društvu lepих žena. Nedavno se pojavio na Banja Luka festu u pratnji zanosne brinete, za koju se nađe da je njegova nova devojka“. O vođenju Banjaluke, uspesima u radu, koji su u interesu svih građana, niko nije napisao ni slovo. A.A.

Ko sve ima interes?

SJEVERNI TOK 2

između ekonomije
i politike

Džaba se trudili, za prejaku Rusiju nema prepreka

Ukrajinci, očigledno je, ne mogu da se odreknu pogodnosti koje su od ruskog gasa imali u vrijeme bivšeg Sovjetskog Saveza. U svojoj težnji da se dodvore zapadnim političarima Ukrajinci u negiranju veza sa Rusijom idu dotle da čak tvrde da Rusi nisu autohtoni narod Ukrajine, ali ne odustaju od ruskog gasa. Naravno, riječ je o političarima, koji ne odustaju od pokušaja da Rusiju, uz pomoć zapadnih saveznika, prisile da nastavi tranzit ovog energenta ukrajinskim gasovodima i nakon što 2024. godine istekne ugovor sa „Gaspromom“.

I, otud njihovo nezadovoljstvo dogovorom koji su odlazeća njemačka kancelarka Angela Merkel i američki predsjednik Džo Bajden sklopili po pitanju završetka i budućeg funkcionisanja gasovoda „Sjeverni tok 2“, podsjeća Sputnjik.

Nezadovoljstvo u Kijevu

Političarima u Kijevu je jasno da to što se Berlin obavezao Vašingtonu da će tražiti produženje sporazuma o tranzitu ruskog gasa preko Ukrajine, pa čak i imenovati specijalnog izaslanika njima nije

stema za transport gasa, nije nikakva garancija. Jer, Miler je bio kategoričan: „Pitanja o otkupu novih količina gasa iz Rusije za tranzit preko teritorije Ukrajine trebalo bi da se rješavaju na osnovu tržišnih uslova i tržišnih cijena“.

„Dokument koji sam vidio je pre deklaraci-

i vojne bezbjednosti. Tako se vraćamo na ključni značaj „Sjevernog toka 2“, koji je za Njemačku i sve evropske kompanije koje učestvuju u njegovoj izgradnji ekonomski projekat a za sve protivnike Rusije, ali i jačanja Njemačke u EU i Evrope, političko pitanje.

u svoj budžet. Ona želi da parazitira i boji se šta će sve izgubiti, ukoliko prestane da važi ugovor 2024. godine“, rekao je Kovač. Podsjeća da Rusija nije rekla da neće nastaviti isporuku gasa tim gasovodom, ali je ispoljila stratešku upornost da završi „Sjeverni tok 2“, nakon gotovo tri godine različitih sankcija prema svim učesnicima u tom projektu. „Ta upornost, jeste svojevrsna pobjeda Rusije u geostrateškoj igri na evroazijskom prostoru“, rekao je Kovač. Odluka Bajdena i njegove administracije, suprotno mišljenjima kongresmena obje partije, jeste, kako kaže, na kraju racionalna.

Na šta je svespretna Njemačka?

„Bez ruskog gasa njemačka privreda bi stagnirala, čak bi u izvjesnoj mjeri bila u recesiji, a to bi se u značajnoj mjeri reflektovalo i na uku-

pnu stabilnost Evropske unije i na sve ono što ona znači Uniji“, rekao je Kovač. Njemačka je, kaže, povećala energetske bezbjednost i stvorila pretpostavke za ubrzan privredni razvoj i u dobroj mjeri relaksirala odnose sa Rusijom i Kinom. „Većina Njemačke danas nije sprema da se, zbog dobrih odnosa sa Amerikom, odrekne tjesne saradnje sa Kinom i Rusijom, ne samo u domenu energenata, već i mnogih privrednih projekata“, istakao je direktor Evroazijskog bezbjednosnog foruma. Napominje da je naredni cilj Rusije i Njemačke da se izgradi dovoljno jeftin postupak odvajanja vodonika i njegovog korištenja za industrijske namjene i koji bi bio konkurentan drugim energentima te da se u tom smislu govori i o „Sjevernom toku 3“ ili da se vodonik u budućnosti transportuje kroz „Sjeverni tok 2“.

Energenti strateško sredstvo velikih sila

nikakva garancija – da Njemačka ne samo da ne može već i neće da natjera Rusiju i „Gasprom“ da rade u korist svoje štete. Ni to što je prvi čovek „Gasproma“, Aleksej Miler, rekao da je kompanija na čijem je čelu spremna da nastavi sa tranzitom gasa preko Ukrajine posle 2024. godine, na osnovu ekonomskih mogućnosti i stanja ukrajinskog si-

ja. Ja tamo nisam vidio nikakve garancije da će tranzit gasa biti očuvan. Mi ne smatramo da je to sporazum. Štaviše nismo bili učesnici tih pregovora“, rekao je Sergej Makogon, direktor državne kompanije za transport gasa Ukrajine.

Nezadovoljni Kijev se žalio Brielu, uz tvrdnje da je tranzit ruskog gasa njihovom teritorijom pitanje energetske

Profesor dr Mitar Kovač, direktor Evroazijskog bezbjednosnog foruma iz Beograda je za Sputnjik istakao da su energenti strateški interes i sredstvo između velikih sila. „Ukrajina se, ni kriva ni dužna, našla kao država na putu energenata, prije svega gasa i po osnovu izgrađenih gasovoda još za vrijeme SSSR, pribavljala ogromna finansijska sredstva

„BILA JEDNA AMERIKA“

Profesor Kovač kaže da je EU neće ostati američki „zabran“, da će biti dostupni i za novac i energente Kine i Rusije.

„Energenti su bili osnova polistrateških odluka vodećih zemalja svijeta. To se može vidjeti analizom strateških odluka Amerike u bliskoj prošlosti kako se odnosila prema imaicima energenata, prvenstveno na Bliskom istoku, a i na drugim mjestima u svijetu. Pa i pokušaji zabrane 'Sjevernog toka 2' i uopšte kontrole energetske saradnje u Evropi, jesu nastojanja SAD-a da upravlja tih procesima.

Ali, preko 'Sjevernog toka 2' se uvjerila da to više nije sposobna da čini“, naglasio je direktor Evroazijskog bezbjednosnog foruma iz Beograda.

Crvena zvezda-Dinamo!?

**Nakon 30 godina
očekuje nas
regionalni fudbalski
spektakl!?**

UEFA
CHAMPIONS
LEAGUE

SUDAR TITANA

Žrijeb plejofa Lige šampiona odlučio je da spoji Crvenu zvezdu i Dinamo. Dugo se u javnosti raspedaju priče o potencijalnom duelu dva najbolja regionalna kluba, koji nikada nije bio bliže. Prošlo je više od 30 godina kada su beogradski i zagrebački klub posljednji put udarili prsa o prsa. Do novog fudbalskog sudara moglo bi da dođe tek ukoliko Zvezda preskoči prepreku zvanu Šerif, a Dinamo izbaci poljskog šampiona Legiju.

Prva asocijacija na utakmice ovih timova su slike sa stadiona "Maksimir" iz 1990. godine kada je došlo do brutalnog sukoba navijača. Strašne slike iz Zagreba tada su obišle planetu, a prekinuta utakmica došla je istorijske obrise. Mnogi su skloni tvrdnji da je to bio početak raspada bivše Jugoslavije, iako su Zvezda i Dinamo nakon te utakmice odigrali još tri susreta. Jednog čovjeka podjednako vole i u Beogradu i u Zagrebu. Dinamo se odrekao Roberta Prosinečkog, a tadašnji tre-

ner prvog tima Miroslav Ćiro Blažević, smatrao je da "legendarni" žuti nema sve što je potrebno da postane veliki fudbaler. Ovaj ga je ubrzo demantovao, sa crveno-bijelima je postao evropski i svjetski šampion, igrač koji je zauvijek ušao u srca Zvezdinih navijača. "Nismo spremni za ove utakmice, nažalost. Šta sada treba da pričam ko je bolji? Najradije bih se sklonio od toga. To je dio mog života, ali ne najbitniji", rekao je Prosinečki. Posljednje četiri godine Crvena zvezda je šampion Srbije. U dva

7

**FUDBALERA
NASTUPALO
JE ZA OBA
KLUBA**

Robert PROSINEČKI

navrata je igrala u grupnoj fazi Lige šampiona. Ipak, najzrelija evropska sezona za crveno bijele desila se sa Dejanom Stankovićem. Zvezda je bez problema prošla u nokaut fazu Lige Evrope i izvukla Milan. Beograđani su 180 minuta igrali ravnopravan fudbal sa klubom koji je u tom momentu vodio šampionsku trku u Seriji A. Zvezda je imala kontinuitet sa Vladanom Milojevićem, a uspjesi su nastavljeni sa Stankovićem koji gaji ofanzivniji fudbal od svog prethodnika.

Od 2005. godine Dinamo samo jednom nije bio prvak Hrvatske. Rijeka je uspjela da prekine dominaciju koju su "modri", nastavili odmah naredne sezone. Uspjesi zagrebačkog kluba vezuju se za Zdravka Mamića, najmoćnijeg fudbalskog čelnika na ovim prostorima. Iako trenutno nije ni na jednoj funkciji, jasno je da Mamić i dalje vedri i oblači u Maksimiru. Pored titula i dobrih evropskih rezultata, Dinamo svake godine afirmiše nekoliko fudbalera koje prodaje

široj Evropi. Zagrebački klub ima ubjedljivo najbolje poslovanje od svih konkurenata u regionu i na tom nivou Dinamo je ispred svih. Za to je zaslužan Mamić koji je doveo klub u pregovaračku poziciju pa hrvatski šampion danas ne prodaje fudbalere tek tako, već prihvata samo odgovarajuće ponude. Isto tako, Dinamo troši veliki novac. Kupuje sve najbolje fudbalere iz Hrvatske, dovodi provjerene strance koji odmah doprinose kvalitetom. Priča Danija Olma dovoljno govori o kre-

dibilitetu koji ovaj klub uživa u Evropi. Kapiten Barcelone u juniorskoj selekciji napustio je jedan od najvećih klubova na planeti kako bi došao u Dinamo gdje je dobio sve što mu je potrebno za afirmaciju. Olmo je postao reprezentativac, jedan od nosilaca igre Španije, napravio je veliki transfer u Lajpcig što pokazuje da je nješi veliki novac. Kupuje sve najbolje fudbalere, iako se ispočetka činio čudnim.

Dinamo je prošle sezone napravio istorijski rezultat plasmanom u četvrtfinale Lige

Evrope. Zagrepčani su deklasirali Tottenham u Zagrebu sa 4:0, to je bio jedan od najvećih poraza u karijeri Žozea Murinja. Neprelazan je bio Viljareal, ali plasirati se među osam najboljih u Uefinom takmičenju, ogroman je podvig.

Ukoliko zaista dođe do dvomeča Crvene zvezde i Dinama, očekuje se da to budu dva spektakularna susreta u sportskoj atmosferi. Možda je ovo dobar test za regionalnu ligu, o kojoj se do sada govorilo samo na nivou medijskih nagadanja.

I.D.

115

utakmica odigrali su Crvena zvezda i Dinamo

38

pobjeda
Crvene zvezde

33

nerješana
rezultata

34

pobjede
Dinama

GLEDALA SMRTI U OČI! Čuvena glumica imala saobraćajnu nesreću u Republici Srpskoj

MOGLO JE BITI KOBNO:

Mira Banjac povrijeđena u sudaru kod Foče

KRVNI UGRUŠCI PO TIJELU

U sudaru kod Foče teške povrede zadobio je J.B. koji je bio putnik u golfu, a vozač B.J. i Mira Banjac, koja je bila na mjestu suvozača, zadobili su lakše tjelesne povrede.

Kako nezvanično saznajemo, jedna od najvećih živih zvijezda srpskog i nekada jugoslovenskoga filma, zadobila je nekoliko hematoma po tijelu. Nakon ukazane ljekarske pomoći u Univerzitetškoj bolnici Foča, samovoljno su napustili medicinsku ustanovu.

Mira BANJAC/FOTO: jutarnji.hr

Mira Banjac (1929), srpska filmska, pozorišna i televizijska glumica povrijeđena je u saobraćajnoj nesreći koja se dogodila na području opštine Foča, ekskluzivno saznaje magazin Faktor. Prema našim informacijama, filmska diva, čija je karijera duga čak sedamdeset godina, zadobila je lakše povrede, dok neki od učesnika ovog nemilog događaja nisu bili te sreće.

U Policijskoj upravi Foča potvrdili su za Faktor da je do sudara dva vozila, od kojih je u jednom bila naša legendarna glumica, došlo na magistralnom putu Foča-Gacko, u mjestu Prijedel, na području opštine Foča.

- U saobraćajnoj nesreći učestvovao je D. I. iz Beograda, koji je upravljao automobilom zastava i vozilo golf 7 za

čijim volanom je bio B. J. iz Novog Sada - rekla je portparol Policijske uprave Foča, Svjetlana Govedarica.

Prema saznanjima Faktora, Mira Banjac je bila u automobilu marke golf 7.

-Do nesreće je došlo jer vozač zastave nije prilagodio brzinu uslovima puta i stanju kolovoza te je prešao u suprotnu traku i udario u automo-

bil golf, koji se kretao iz suprotnog smjera - pojašnila je Govedarica.

Saobraćajna policija iz Foče je obavila uviđaj i o svemu je obaviješten dežurni tužilac Okružnog javnog tužilaštva Trebinje, koji je naložio da se preduzmu sve mjere i radnje sa ciljem dokumentovanja ove saobraćajne nesreće.

Jedan od očevidaca ispričao je za Faktor šta

se tačno dogodilo.

- Sa ekipom sam krenuo na planinarenje u blizini Foče i u trenutku nesreće smo se zadesili na mjestu događaja. Vozila su bila znatnije slupana, ali na sreću niko nije bio životno ugrožen. Kada su putnici izašli iz golfa, ostao sam začuđen kada sam vidio da je na mjestu suvozača bila glumica Banjac. Mislim da se žalila na neke bo-

love, ali se vidjelo da nije ozbiljnije povrijeđena. U drugom vozilu su, mislim, bile osobe, koje imaju zdravstvenih problema pa su ubrzo poslije nesreće prevazene - prisjeća se naš sagovornik. On dodaje da je riječ o veoma nezgodnom dijelu puta te da je čuo da su se na toj dionici i ranije dešavale nesreće.

P.H.